

jador. Tres anys més tard, el 1964, s'incorporà a "La Selvatana", la prestigiosa cobla de Cassà, en la qual substitueix Josep Albertí com a director i hi actua com a pianista i trombó. Però quan Modest Puig ha de plegar per haver sofert un accident, ocupa el seu lloc de fiscorn. De tota manera, segons ens fa saber, del rengle de darrera la cobla, n'ha ocupat totes les places.

La vida de músic en actiu, se li estroncà inesperadament. El dia 3 de maig de 1993 actuà amb tota normalitat a Martorell, celebrant el pubillatge sardanista de la localitat, com a 2n fiscorn i director de la cobla-orquestra. L'endemà, dia 4, "La Selvatana" havia d'anar a tocar a Lleida, però poc abans de marxar, encara en el seu domicili, li sobrevingueren els primers símptomes del que li fou diagnosticat com un infart al servei d'Urgències, on havia estat traslladat tot seguit. A causa d'aquesta malaltia va haver de deixar definitivament la professió.

El compositor

Si Fontàs fou primerenc a abraçar la carrera musical, també fou precoç pel que fa a l'art de la composició. Als disset anys componia la primera sardana "Carme", dedicada a la seva mare i, també per intercessió del numen familiar, més tard en feia una altra per a la seva germana, "La planxadora de casa", a les quals i amb la mateixa inspiració seguiren "En Joan i la M. Pilar", per als dos primers fills, i "Maria Pilar", per a la filla; "A l'avi", per al sogre, "El petit de casa", per al fill petit, i "Paquita", per a l'esposa.

Per a qui estigui dins el món de la sardana o en tingui algun coneixement no cal ponderar Fontàs com un dels millors compositors del nostre país. La qualitat de les seves composicions s'ha manifestat amb les sardanes que s'han fet conèixer i valorar tant en l'àmbit erudit com en el popular. Moltes són les que hi ha enregistrades, entre les quals "Montse Valls" i "El parc de la Guineu", proclamades 'Sardana de l'any', el 1975 i 1977 respectivament, les finalistes "Maria Pilar" i "Solitud", "Castell d'Estela" guanyadora del concurs musical 'Joaquim Serra' el 1980, a més de "Ariadna", "Els amics d'Horta", "Per Cardedeu", "Solitud", etc.

Com a curiositat podem adduir que si guanyà el 'Joaquim Serra' fou a instàncies dels companys, que un cop l'hagueren assajada l'empenyeren a participar al certamen per optar al premi, ja que ell no hauria gosat. Un altre cas singular és el de la concepció de la tan celebrada i interpretada "El parc de la Guineu", que l'autor féu per compromís, a instàncies d'un dels organitzadors de l'aplec de les Roquetes, que cada Sant Martirià l'empaitava a Banyoles demanant-li una sardana per a la seva convocatòria sardanista anual. Constitueix una excepció d'allò que s'atribueix a les sardanes d'encàrrec.

D'altra banda, i dintre la faceta d'arranjador prolífic, val la pena citar la tasca duta a terme en la recuperació, adaptació i instrumentació de composicions musicals antigues, tals com la sardana curta de nom "La del Senyor Mestre d'Amer", trobada en l'arxiu del musicòleg Carreras i Dagas, de la Bisbal, que pel que sembla és la més antiga que es coneix, de la qual ha fet l'arranjament